

формі вирахування з оподаткованої бази, або у формі кредиту за фіксованою ставкою за 1 кВт·год, вироблену ПДЕ.

Незважаючи на те, що податкові заходи стимулювання альтернативної енергетики дали досить істотні результати в ряді країн, окремі країни вважають за доцільне використовувати інші заходи стимулювання. Наприклад, у Німеччині основним інструментом державної підтримки альтернативної енергетики є гарантовані тарифи і бонуси на постачання енергії від альтернативних джерел у мережу.

Можна зробити висновок, що податкове стимулювання енергоефективності обумовлюється необхідністю створення практичних механізмів, що дозволять у найближчій перспективі домогтися істотних результатів щодо зниження енергомісткості національної економіки, зменшення імпортозалежності та енергетичної безпеки України.

Список використаних джерел

1. Аналіз ефективності використання енергетичних ресурсів. В.С. Кудлай, Л.С. Селіверстов, 2012.
2. Організаційно-економічні механізми формування балансу інтересів в енергетичній сфері України, В. Г. Потапенко, Р. З. Подолець, В. В. Мухін, 2014.

Ярош Андрій

бакалавр

Науковий керівник

магістр, асистент *Горбовий О.В.*

Подільський державний

аграрно-технічний університет

м. Кам'янець-Подільський

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ПРИГОТУВАННЯ КОРМІВ ДО ЗГОДОВУВАННЯ СВИНЯМ НА СВИНОФЕРМАХ

В Україні останнім часом відбуваються докорінні зміни в аграрній сфері, які потребують наукового переосмислення та розробки і реалізації відповідних заходів, зокрема з проблем годівлі тварин і технології кормів. Як свідчать результати численних досліджень та світовий досвід, саме повноцінна годівля сільськогосподарських тварин, яка базується на науково обґрунтованих нормах, є запорукою максимальної реалізації генетичного потенціалу, високої продуктивності, здоров'я і збереження поголів'я, нормалізації його відтворної здатності, а також раціонального використання кормових ресурсів і ефективної оплати корму високоякісною продукцією.

Не підлягає ніякому сумніву й не потребує будь-якого додаткового обґрунтування постулат, що без забезпечення тварин повноцінними кормами у необхідній кількості не може вестися й мови про підвищення продуктивності

тварин до рівня рентабельного виробництва продукції. Особливо це стосується галузі свинарства. Як відомо, одне з найголовніших завдань кормовиробництва у годівлі свиней займає технологія підготовки кормів до згодовування [1, 3]. Останнім часом в Україні у галузі свинарства широкого розповсюдження набула технологія виробництва гомогенізованих кормів за допомогою агрегатів серії АКГСМ. Унікальність процесу гомогенізації криється за сукупністю фізичних процесів, що створюються в основному робочому органі агрегату – гідромлині, за рахунок чого відбувається перетворення зернової суміші у водному середовищі на драглеподібну масу.

Із метою вивчення відгодівельних та м'ясних якостей свиней внаслідок згодовування їм гомогенізованого корму, дослідниками був проведений науково-господарський дослід в умовах експериментальної бази. Для цього було сформовано три дослідні групи свиней миргородської породи по 14 голів чотиримісячного віку в кожній. Групи було укомплектовано клінічно здоровими тваринами – аналогами за походженням, статтю, віком та живою масою. Режим і норми годівлі тварин відповідали зоотехнічним вимогам. Диференційованим був метод підготовки кормів до згодовування: I група – годівля сухим кормом; II – годівля гомогенізованим за допомогою АКГСМ «Мрія»-03 кормом і III – вологим. Приріст живої маси контролювали щомісяця, згідно з методикою [2], шляхом індивідуального зважування до ранкової годівлі. Умови утримання свиней у тваринницькому приміщенні відповідали існуючим зооветеринарним нормам. При досягненні тваринами живої маси 100 кг дослідження було закінчено. Під час досліду фіксували наступні показники: витрати корму за добу та за весь період відгодівлі; середньодобові прирости живої маси свиней; вік досягнення живої маси 100 кг; витрати корму на одиницю продукції. Коли піддослідні тварини досягали 100 кг живої маси, проводилися контрольні забої тварин (по 4 голови з кожної групи). Під час проведення забою визначали: живу масу перед забоєм; забійну масу; забійний вихід; товщину шпику на рівні 6-7 грудного хребця; довжину півтуші – від першого шийного хребця до переднього краю лобкового зрощення; морфологічний склад туші (співвідношення м'яса, сала та кісток) визначали шляхом обвалювання правої півтуші; площу поперечного розрізу найдовшого м'яза спини («м'язового вічка») між першим та другим хребцями поперекового відділу за допомогою перенесення малюнка на кальку та вимірювання планіметром.

У результаті проведеного науково-господарського досліду дослідниками було встановлено, що кращими відгодівельними якостями відзначалися підсвинки другої дослідної групи (табл. 1). Вони вірогідно переважали своїх ровесників з інших дослідних груп за віком досягнення живої маси 100 кг на 13 діб при вологому типі годівлі та 16 – при сухому (або на 5,9 та 7,3 % відповідно) ($p \leq 0,001$), середньодобовими приростами, аналогічно, на 52 та 72 г (або на 8,5 та 11,9 %) ($p \leq 0,01$), витратами кормів на 1 кг приросту на 0,2 та 0,3 корм. од. (або на 4,6 та 7,0 %) ($p \leq 0,01$). Результати контрольного забою свиней свідчать про те, що відгодівельний молодняк, якому згодовували гомогенізований корм, мав дещо вищі показники м'ясності. Так, порівняно з тваринами I і III дослідних груп вони переважали за довжиною туш, відповідно, на 0,8 і 2,5 см, за тов-

щиною шпику – на 0,7 і 2,7 мм, за масою задньої третини півтуші – на 0,2 і 0,3 кг, за забійним виходом – на 2,1 і 2,5 %. Слід відзначити, що годівля гомогенізованим кормом, за рахунок кращої перетравності корму та його засвоєння травною системою свиней, позитивно вплинула на розвиток найдовшого м'яза спини: площа «м'язового вічка» становила 35,2 см², що вище на 6,2 см² (21,4 %) і 8,5 см² (29,9 %), ніж у свиней I і III дослідних груп відповідно. Водночас за морфологічним складом туші свиней усіх дослідних груп між собою суттєво не відрізнялися. Цей показник знаходиться не в прямій залежності від методу підготовки корму до згодовування (сухе подрібнення, зволоження та гомогенізація). Показники співвідношення тканин у тушах піддослідних тварин залишалися на одному рівні.

Таблиця 1. Відгодівельні якості піддослідних свиней (n=14)

Групи	Середньодобовий приріст, г		Вік досягнення живої маси 100 кг, діб		Витрати кормів на 1 кг приросту, корм. од.	
	M±m	CV	M±m	CV	M±m	CV
II	594±22	13,69	236±3,4	5,36	4,6±0,1	10,61
III	665±13*	7,71	220±2,3**	3,98	4,3±0,1*	5,39
III	613±7	4,24	233±3,4	5,39	4,5±0,1	2,88

Примітка: * – p≤0,01; ** – p≤0,001.

Висновки: 1. Годівля свиней гомогенізованим кормом, порівняно з сухим та вологим, сприяє зростанню середньодобових приростів на 7,8-10,7 %, зменшенню віку досягнення тваринами живої маси 100 кг та витрат кормів на одиницю продукції, відповідно, на 6,0-7,3 % та 4,7-7,0 %. Маса парної туші свиней збільшується на 3,2-3,8 %, площа «м'язового вічка» та забійний вихід також збільшуються, в середньому, на 17,6-23,1 % і 2,1-2,5 % відповідно. 2. Такі показники м'ясної продуктивності свиней як довжина туші, товщина шпику, маса задньої третини напівтуші та морфологічний склад туш знаходяться не в прямій залежності від методу підготовки корму до згодовування.

Список використаних джерел

1. Богданов Г.О., Мельничук Д.О., Ібатуллин І.І. [та ін.]. Актуальні питання годівлі сільськогосподарських тварин // Науковий вісник Національного аграрного університету / Редкол.: Д.О. Мельничук (відп. ред.) та ін. – К., 1997. – Вип. 74. – 2004. – С. 11-24.
2. Методики исследований по свиноводству / Під ред. Рибалко В.П. – Х., –1977. – 151 с.
3. Ткачев А.Ф. Мясосальные качества свиней разных пород // Свиноводство. – 1966. – № 43. – С. 15-18.
4. Держговський О.О., Бондаренко О.М. Ефективні методи приготування кормів до згодовування свиням / Вісник Полтавської державної аграрної академії № 3 – 2010 – С. 107-109.